

Este de trei ori în săptămâna: Mercuria, Vineria și Duminică, cându-o călă întreagă, când numai diumetate, adică după momentul impreguiarilor.

Pretul de prenumerație:

pentru Austria:	8 fl. v. a.
" diumetate de anu.:	4 n. n.
" patru:	2 n. n.
pentru România și strainetate:	16 fl. v. a.
" diumetate de anu.:	8 n. n.
" patru:	4 n. n.

Viena 28 augustu/9 septb. 1868.

Din Pestă, după ce se va redeschide la târziu, va mai fi întâmpinată o parte din săptămâna apoi și se va finisă săptămâna actuală. Acestea sunt următoarele săptămâni, dacă vom crede ungurilor, se vor întâmpla pentru a otoriza despre unele afaceri urgente, între care se inscriu — nu mai scimătări — și cauza Transilvaniei.

De candu ungurii au datu pe calea regresului și a reacțiunii, adică de candu să-i ducă truda a desface totuște care s-au făcutu fora de săptămâna suverană egenomă maghiară, de atunci acăstă cauza se impinge cu 20 de ani înapoi.

Ungurii dăru, prin unu saltu reacțiunarii, se gasesc acumă tocmai pe terenul ce l-a ocupat în 1848 fatia cu Transilvania. El vor uniunea, său — te dău în judecată tribunalului din Mureșul Osorhei, și de acolo se vede unde te vei duce.

Romanii din contra, nău luatu fatia cu ungurii pusă în 1848, și de ce? pentru că atunci se temea că potu fi înghititi de unguri, dar astăzi nu se mai temu de orice anu 1848 îl-a insuflat multă incredere în puterea propria; — pentru că atunci romani năveau legi pentru sine, dar astăzi le au, săptămâna de Maiestatea Sa, ne potem lupta pe terenul legalei constituționale.

Sunteneamă dăru astăzi pe unu teren legal, linisită în conștiință că neci unu dreptu, luatu nu este perduță de catu numai acelă la care insăși săptămâna renunță, linisită că fiindu noi majoritatea tierii, neci o acțiune constituțională nu poate fi serioasă carea se face fora de scirea și invocarea majoritatii.

Inse acăstă linisită și conștiință, încubată intru inimile noastre, pana acum nu său expresu deplinu în faptele noastre. Aci este reulă, și acestă am dorit să-l vedem vindecătă mai nainte de ce dînă Ungariei ar trăi de cauza Transilvaniei.

ALBINA.

Prenumeratul se face toti dd. corespondenti a-nostri, si d'adresu la Redacție, Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde suntu ase adresă si corespondintele, ce privesc redactiunea, administrătoreasă se adunăt acate vorbi nefranțate, nu se vor publica.

Înțeau anunțe și alte comunicări, de interes privat — se respunde cete 7 or. de linie repetări se facu cu pretiu sădru. Pretul timbrului cete 300. pent. una dată, se anticipează.

Reu este că său adoptată dăne norme, unii vor passivitate altii activitate, sfâșându astfel poterea creatoare a națiunii și micsiorandă în catu neci passivitatea neci activitatea ei se nu aibă veri o eficacitate. De vom merge totuște, apoi ungurii nău lipsă a ne ruină, căci ne ruinămu noi insine, — și loviturile ce o națiune și le dă insăși siesi, sunt mai sentite de catu celea ce le capăta de la straini.

Cunoștem argumintele celor ce profesă passivitatea, scimă că se bazează pre legi, dar nu cunoștem acele arguminte pentru care unii deputati Transilvaneni au luat activitate în dieză ungură.

I-am întrebătu a dese pre acești deputati, dar nău respunsu. Noi deci nu potem presupune altu ceva, de catu că densii din naufragiul causei națiunale căreia a-si salvă interesele lor proprii.

Ne temem de asemenea intenție, și fiindu momintele supreme, Anibalul naște portii, detorintă alegatorilor și se cărea socotă de la alesi pana ce nu e — tardiv.

Congresulu naționalu bisericescu.

Copia circularului episcopal de data Aradu, 19/31 Augustu, 1868. Nr. 962. catra toti Protopresviterii din diecesă aradana, în trăbă congrresului naționalu bisericescu.

Préc. Dle Protopresvitere! Dupa înscrințarea Escoletiei Sale, Présantului Domnului Archi-Episcop și Mitropolit Andrei Barone de Siagună de datul 12 augustu a. c. Nr. 29. Maiestatea Sa ccs. reg. și apostolica, cu prenaltă rezoluție din 14 augustu nou a. c. s'au indurătă a închiriația tinerelor unui congres român naționalu bisericescu, care a conchiatu pe 16/28 septembrie a. c. la scaunul Mitropoliei noastre în Sabiu.

Congresul acestă, pe basă §-lui 6. din art. IX. alu legilor dietale de anu 1868 se va compune din reprezentanții clerului și ai

poporului din întrăgă Mitropolia a noastră națională, și va avea se reguleze totuște trebile Mitropoliei noastre, și se face necesară organizare în totuște partile aceleia.

Diecesă aradana va fi reprezentată în acel congres prin 10. deputati din clerus, și prin 20 deputati din statul civil, a caroră alegere cu privire la încheiarile sinodului arhierescu din anu 1865. cu totuște celeritatea sunt de a se efectua în modul următoriu:

§. 1. Diecesă aradana, cu privire la numerul poporului, și la numerul deputaților, pentru casul acestă se imparte în 10. cercuri alegătoare; fiindu de a se alege în fiecare cercu cate 1. deputat din clerus, și cate 2. deputat din statul civil. — Impartirea singuraticelor comunități bisericesci în cercuri alegătoare, și desemnarea locului centralu alu fiescăcarui cercu se vede din conspectul aci sub 1/. alaturat.

§. 2. Fiescăcare comunitate bisericescă, de locu după primirea acestor dispuse, prin naintestatorii ei se va conchiamă pe căreva de în adunare comunala, și în astfel de adunare, cu observarea calificărilor prescrise mai diosu în §. 3. mai multu pana în 31. august a. c. calendarului vechiu, va alege din sinulu seu reprezentanți comunali în numerul arătat în conspectul de sub 1/. carii apoi voru fi alegătorii nemidilociți ai deputaților congresuali în locul centralu alu cercului, și spre scopul acestă voru fi de a se proveză de către comunitatea bisericescă cu credentiale, după formularul alaturat sub 1/.

§. 3. La alegerea reprezentanților comunali atinsu în §. 2. potu luă parte numai capii familiei casnice onesti; posesorii de pamentu: oficerii și amplioata militari; deputații politici, justiția, finanțari bisericesci; avocații censurati; directorii și profesorii de la școalele înalte; neguiațorii și industriașii, daca toti acești sunt membrii respectivei comunități bisericesci, și sunt în vîrstă de 24. de ani, carea calificare se sere se o aibi și alesii reprezentanți comunali.

§. 4. Reprezentanții comunali ai tuturor comunităților unui cercu alegătoriu, provinuți cu credentialele prescrise în §. 2 joi, în 5/17. septembrie a. c. în orele nainte de me-

diadi, se vor aduna în locul centralu alu cercului alegătoriu; unde apoi sub presidiul unui comisariu consistorial voru constitui o adunare cercuala, și alegandu mai anteiu doi barbati de încredere ca ajutorii comisariului, voru efectua alegerea lor doi deputati din statul civil, carii voru avea se mergă la congresul naționalu bisericescu, și spre scopul acestă voru fi de a se proveză prin adunarea cercuala cu credentiale după formularul de sub 3/.

§. 5. Totuște la terminul defiptu prin §. 4. se va aduna la locul centralu alu cercului alegătoriu clerulu parochialu din același cercu; și adeca din fiescăcare comunitate preotulu localu: era uude sunt mai mulți preoți, de acolo cu invocare comuna va merge numai unul. Adunarea preoțișca cercuala compusă în acestu chipu, sub conducerea unui comisariu consistorialu, în asemeneare cu procedura regulată în punctul precedente, va alătura comisariului consistorialu în chipu de ajutoriu doi barbati de încredere; apoi va efectua alegerea unui deputat din clerus pentru congresul naționalu bisericescu, care delocu va i a se proveză de către adunare cu credentiale după formularul de sub 4/.

§. 6. Atatu din starea preoțișca, catu si din cea civilă numai aceia potu fi alesi de deputati la congresul naționalu bisericescu, carii pe langa calificarea prescrisa în §. 3, sunt în vîrstă de 30 de ani.

§. 7. Dupa încheierea alegătorilor și estrădarea credentialelor, reprezentanții comunelor bisericesci și ai clerului, carii au participat la alegerea deputaților în cercu, se voru intru într-o adunare mică, și sub conducerea ambilor comisari consistoriali se voru consulta despre modul: cum aru fi de a se regulă pentru casul acestă, apoi a se anticipa și a se incasă diurnele și spesele de călătorie ale deputaților congresului atatu din partea clerului, catu si din starea civilă. — Resultatul consultării în forma de propunere văzută de a se aterne Jurisdicțiunei diecesane, carea se rezervă a limită diurnele deputaților la maesimul de 3 fl. daca acelle aru fi de a se incasă prin midilocirea unei electari, de la singuraticii membri ai comunităților bisericesci.

in prepășă peririi; inse ceriulu cunoscendu nevinovatia mea și retacirea fratelui meu, ni-a trimisu unu sufletu binecuvantat ca se ne impaciște să se innoește scumpă legatura frațiească între mine și între fratrele meu! — Era pentru ce dicu, cumca bucuria noastră, la care v'am chiamat, fratilor și pretinilor, ca se fiti marturi, este eu deosebire marătia și rara. — Nu me întrebăti, fratilor, cine este barbatul acestă (aretandu spre vacariu), și de unde e; eu nu vi voi pot să spune! destulul atată că am fostu instrainat de unicul meu frate și elu ni-a juruit că ne va impreuna și ne va împrospăta legaturele acleia, cari ni aducu aminti, cumca am crescut la olalta, strins la acelă-si peptu dulce alu iubitei noastre mame. De dieu se se împlinescă jurăntia lui, și se face capetu superarilor noastre, — Amin!

Rostindu cuvintele acestea inchina unu pocaru la fratrele seu, carele petrunu fiindu de vorbele gelice, și de nedreptatea, ce i-a facutu fratrele seu, versă lacrime de dorere și căntă adanca.

Apoi se radică strainul și dice: Omeni buni! Nu voi tagadăi nici numele meu, neci locul nașterii mele. Sun unu bietu omu seracu din satul cutarele; m'am deprinsu din copilaria și imblă pe căile dreptății, virtutii și ale adevărului. Dreptatea, virtutea și adevărul și-au adus a minte de mine, și voindu-se mi resplatescă portarea mea cea nepetata, me îndrumă către acești doi fratre, dintre carei unu este superat pe nedreptate, și acestă este stapenul casei acesteia; era altul se crede nedreptat, înse este în retacire mare și acestă-i dă fratrele mai mare. Cestu din

urma a nume cugetă, cumca comoră adunata de parintele repausat alu amenduroră a cădiutu în mană fratrele seu, și superat de acela, se facu preda patimelor durerose. Dara comoră parintescă năa capetă neci unul, neci altul dintre densii, ci ea se află ascunsă. Eu sun indatorat se li-o descoperu, inse numai astfelu, daca-mi vor dă si mie din sumă banilor ingropati una din trei parti drepte. Si pentru ce se se împlinescă acela, i-am rogat pe densii, că seve chiame și pe dumevăstra (indreptându-se către cei trei satenii), ca se fiti de fatia cămarăturii. Atată am avutu se vi spunu din partea măi, omeni buni! Si fiindu că frati amendoi sunt invitați eu acestea, deci potem pleca în data la fată locului, unde jace comoră. —

Astfelu vorbă strainul, și după ce rostira fratrei în fată celor trei marturi, cumca se invocați a toacă cu propunerea străinului se radică de la măsa și mersera cu totii la locul anumit, unde jace comoră, adeca sub paduretiul, ce se affă în departare de siepta pasi în dosulu casei parintesci. Cei trei marturi se pusera la sapatu, și affara o caldare din cele mai mari acoperite c'o lespede și plina de galbeni. Caldarea se scose și marturii numără banii facendu trei parti drepte, și dandu date una fratilor, era a treia strainului. Marturii inca capetă cate ceva de la fiecare în semnul de resplata pentru ostinătă loru.

Fratele celu mai mare uimitu de norocirea neacceptată și patrunsu de gele pentru însăspărtărea nedreptate, cu carea l'incarcase pre fratrele seu nevinovat, voindu-chiaru în diu'a aceea a-si resbună a supra lui prin versare de sange fratreescu, cadiu la piețe de celuia și

dise: O multu iubite fratre! Ieră-mă, de trei ori te rogu ieră-mă! Căci ai fostu nevinovat și eu te-am asuprit; căci ai fostu străduit și eu nu te-am cunoscutu, credința in orbă mea, că ti-ai castigat avere pe nedreptate; căci ai vrutu se te induri spre mine de-atatea ori, vediindu-me cădiutu in nemernică, vediindu-me rapită de amarită și ucigătoarea patima a betrei, a trandavie și pismei neimpacate a supră ta, era eu ticalosulu și retacitul nu ti-am primitu indurarea care o credem de batjocura. O! vai mie, catu am fostu de netrebnicu! O, cum nu s'a deschis pamenitul se me inghită de viu! O, cum nu s'a deschis pantecele iadului nesatisfosu, carele s'a fostu pornită a supră mea, ca se me mistuăsca, căci lui i-am slugit de atată timp! Mare este indurarea lui Dăiu, de carea m'am fostu de partat, si carea avu cu mine atată răbdare! Ieră-mă, fratre, ieră-mă si fiu încredintat că de acumă nainte voi fi vrednicu a me numi fratre teu!

Audindu fratrele celu mai micu cuvintele acestea din gură unui omu, de la carele era indatinat a primi numai sudalme, blasfemuri și amenintări, lu navalira lacremele si dise: Dăiu se te ierte, frate! Dara pentru ca se te încredintăzi și mai tare, cumca eu te-am iubit totdeună ca pe unu frate alu meu, desigur mi ai facutu nedreptate străgătoare la ceriu, etă că-ti mai dău diumetate din partea mea de bani; căci mie mi-a datu cu prisosu Dăiu și străduită mea cea neadormita! Scăla-te, frate, și îndreptăză-te! Apuca calea strădării și a inteleptiunii, si cu multu mai mare bucuria va simți cu tine înimă mea acumă,

FOIȘIÓRA.

Pete trăi cineva astăzi în lume pazindu calea dreptății și a virtutii!

(Baza populară. Încheiere.)

III.

Sosindu frati dimpreuna cu strainul (vacariu) și cu cei trei barbati, din satu, chiamati de marturia, la casă betranescă, în care, după cum disci, locuia celu mai teneru dintre cei doi frati, se asiediara toti pre langa o măsuă îngărcată de bucate și de șoa rosie. Dupa ce se ospetăra la placu și poftă din măsuă încărcată se scolă stăpenul casei, adică fratele celu mai teneru și dice: Se multiamu Domnului de sus, fratilor, căci ne-a înredită a ajunge sănătă inviere! Astăzi este diu'a cea marătă, în care se veselesc angerii, dantuindu impregiurolui tronului dñeșescu, cea sfătul catusiele ruginite ale tartarului înfricosat, și a mantuitoru sufleturilor cadiuitoru din focul gheenii nesătioase. Astăzi candu bucuria seracilor și a bogatilor, a dreptăților și a gresitorilor este asemenea, este foarte de margini, căci ea însuflețescă întrăgă creștinime de la celu mai betranu pana la pruncul celu mai nevinovat, cu catu mai mare și mai viață trebue se fie bucuria mea și a iubitului meu frate, carele credea printre unu timpu indelungat, cumca eu l'am nefericitu, cumca l'am nebogat în séma și l'am aruncat

§. 8. În toate adunările proovediute în regulamentul acesta, afara de trăb'a alegerilor loru, pentru care sunt convocate, altu felu de obiecte, se acele de ori ce natura, nu se potu luă la iesbatere.

§. 9. Comisarii consistoriali pentru singuracile corporațiuni alegătoare, se voru denumi de Jurisdicțunea diecesana; inse la casulu reunei impedeacări, său candu careva din ei aru veni în combinare de a fi alesu de deputatul congresului în cireculu, unde e trimis de comisariu: fiecare e imputernicitu a substitu pre altulu în loculu seu, facandu despre acea aratare la Jurisdicțunea diecesana.

§. 10. Toti deputații alesi din clerusi din statulu civilu peatru congresulu naționalu, proovediuti cu credentialele prescrise in §§.

Conspiculum

comisariilor consistoriali din dieces'a aradana, denumiti pentru actulu alegerii deputaților la congresulu naționalu bisericescu, conchiamatu la Sabiu pe 16/28 septembrie 1868.

Comisarii consistoriali din statulu	
Cerculu alegatoriu	preotiesc
1. Aradu	Ioanu Ratiu, protop. Aradului
2. Chisiu-Ineu	Petru Chirilescu, protopopulu Chisiu-Ineu
3. Borosiu-Ineu	Georgiu Popescu, protopopulu Vilagosiului
4. Buteni (alegerea in Josasielu)	Ioanu Munteanu, protop. Buteniloru
5. Oradea-Mare	Simeonu Bica, protop. si pres. consist. in Orade.
6. Tinc'a	Ioanu Fassie, protopopulu Pestesiului
7. Beiusiu	Georgiu Vasilieviciu, protop. Beiusiu
8. Temisióra	Meletiu Dreghiciu, protopopulu Timisiorei
9. Lipov'a	Ioanu Tieranu, protopopulu Lipovei
10. Totvaradie (aleg. in Capolnasiu)	Iosifu Belesiu, protop. Totvaradiei

Revista diaristica.

(n) (Care pe care?) Cetiramu de unu intr'nu diurnal din Viena o dogenire trimisa unguriloru, se nu simpatiseze cu elemintele din Cislaitan'a revoltate contra egemoniei nemtiesci, caci nemtii au facutu tergu si tocina cu ungurii numai pentru dualismu era nu si pentru pluralismu, si ca de va succede națiunilor negermane impartirea Cislaitaniei, eo ipso se nimicesce dualismulu, unguri perdu stapanirea in Translaitan'a, era Austria ar deveni unu statu federalivu, in care totu națiunilatitile potu fi multiumite, numai ungurulu nu,

pentru ca l'inghitu națiunilatitile magiarofage din Ungaria,

La acésta d.Csernatony in „Hon“ si-dede truda pentru urmatórea umoristisare:

„In soia americana „New-York Tribune“ nr. din 3 Iuliu a esitu urmator'a nouetate: Lumea culta, mai cu séma acea parte a ei carea se occupa de medicina si chirurgia, va primi foră indoiela cu multu interesu scirea ca Chang si Eng gemenii din Siam si-au propus a se supune operatiuncii chirurgice si a lasa se li se tate acea legatura miraculósa, carea ii impreuna de atata timpu. Potu fi 40 de ani de candu se

vediendu-te indreptatu, de catu atunci, candu si fi fostu mai nainte celu mai de tréba omu din lume! — Era daca nu vei paresi betia, lenea si resipa, apoi nu-ti va ajută neci d'dieu, neci acésta suma mare de bani, ce ai capeta'o astadi, ei vei fi perduto si in asta lume si in cea venitóre. Baga de séma cuvintele acestea, caci ele isvorescu din inim'a fratelui tau, ce te iubesc. Amin!

Rostindu acestea, l'apuca pe fratele seu de mana, si-i ajuta a se radică de la pamentu. Deci se imbratiséza cu multa caldura fratiéscă, si de acolea mergu era cu totii in casa, si petrecu cu multa bucuria tota remasitia d'lei pasiloru pana de catra séra. Era candu fuse sôrele la tóea, strainul se porni catra casa la sotia si la copiii sei, ce-lu acceptau cu doru. Fratele celu mai micu voindu se arete strainului multiamit'a sa pentru lucrul vrednicu de o resplata adeverata, lu chiamà in staululu cailorui sei si dice: Alege-ti, badisorule, din caii acestia unulu, carele ti-a si mai dragu, ca se nu te ponesci pe josu de la casa acésta, ce nu te va uită in veci purure! —

Strainul si-alege unu armasariu murgu ca corbulu, cu picioarele pestritie si cu stea in frunte. Stapanul casei poruncese unu argatu se-lu intarnitiedie. Intr'acestea se duce singuru in casa si se intorce eurendu inderetu, aducendu o parechia de desagi, pre cari ii dă strainului ca se-si asiedie banii si merindea. Strainul deci si-ic diu'a buna, se incalcea si pléca la drumu.

Murgulu seu ageru ca foculu, si iute ca siomulu, nu fugea ci sburá peste siesu si peste vale, astfelui in catu cu apusulu sôrelui se tredi naintea podului, carele cu d'one dile mai nainte nu l'a potutu trece, fiindu ca n'avea ser-

manulu bani ca se platésca vama. Indata cum ajunge la podu, scôte unu galbenu din punga si-lu dà vamesiului, ca se i-lu schimbe, se-si oprésca vam'a si remasiti'a se i-o innapoeze. Vamesiulu, carele indata lu cunoscù, nu se poate mirá destulu, cum s'a intemplatu ca omulu acel'a, carele alaltaieri n'avea unu banu la sufletulu seu, se numere acum galbeni, se siédia pe-unu calu ce jóca sub densulu nechidindu si sfornaindu din nari ca unu smeiu a-prigu si buéeu; deci ilu cuprinse o ruseine, aducendu-si a minte, catu de ticalosu s'a portatul elu cu omulu acesta, oprindu-lu la timpu de nopte naintea podului si lasandu-lu in vóia intemplarii. Inse totu acestea ar' fi fostu cum ar' fi fostu, dara unu lucru l'adusese in nedumerire, si a nume vamesiulu n'avea bani menuntie ca se-i pote schimbá galbenulu, si facendu-se ca nu-lu mai cunoscce, dise catra elu: Japane, séu cocóne, séu ce esti, na-ti galbenulu inderetu fiindu ca n'am bani menuntie, spre a ti-lu poté schimbá, mi vei plati alta data trecentu pe aici!

Éra vacariulu mi-i respunde: Ce te mai madaresci, badisorule! Nu me mai jupani, si nu me coconi, de óra ce scii pré bine ca nu-ni neci jupanu neci boeriu, ci sum acel'a-si bietu omu, pre carele alaltaieri nu-lu lasasi se tréca, fiindu ca n'avea cu ce-ti plati vam'a. Ce te silesce acum'a se te indesi cu bunetatea d'ale, candu n'am lipsa de ea? Séu poté pentru aceea, ca me vedi cu bani, si ca siedu pe-unu calu atatu de bunu? Crede-me, bade, ca neci banii ce mi i-a datu D'dieu, neci calulu acesta nu m'a facutu mai mare, de cum eram alaltaieri, ei am remasit totu acel'a, d'ora numai cu acea deosebire, ca astadi nu sum silitu se petrecu n'optea sub podulu dtale. Era catu

transportara gemenii acestia din Siam in Anglia, si se aretau pentru bani mai in totu ora-siele mari a lumii civilisate. Ajungendu in Americă, si se asiediara pentru totu de unu. Si-au comperatu pamentu in Carolin'a de norda, s'au casketorit cu d'oue sorori si-au cautatul de economia ca ori care altulu; astadi fie-care din ei are cate 9 copii si deca si-au propus atatu de tardu a-si desparti corpurile prin operatiune chirurgicala, cau'a e c'imbetrantindu (fiindu ei de 59 de ani) se temu ca betegindu-se unu, vor mori amendoi. Intrebarea interesa e acum'a ca ce va poté fi rezultatul operatiunei? E cunoscutu, ca legamentul ce impreuna pre acestei gemeni, eo pelusina (pele) indesata, vitalisata, co periferia de 10 séu 12 degete in apropiarea inimii si plumanilor, si ca prin ea e legatur'a atatu de intima, in catu ambii se vedu a fi partile unui intregu organicu, casi veri care alta parte ordinaria a corpului. Sentiul si misicarea nervilor, starea, schimbarile spiritului si corpului, totu aréta, ca in acésta admirabila vietia dupla domnesce ca mai perfecta unitate de existintia. Temerea pentru rezultatul operatiunii nu e ceva nou. Au cugetat despre acésta autoritatile prime ale chirurgiei atatu in Paris, catu si in Londra. Medicii atunci nu s'au potutu unu in pareri. Ore facut'a sciint'a operatiunei asi'e mare progresu, ca se pote eu succesu fini astadi o lucrare ce n'a cutesat a incercă — nainte cu 40 de ani? Precum audim, gemenii se gata a merge la Paris, ca ocolo se se intreprinda operatiunea...

„Ce cugeti, cetitoriile! au nu e aci vorba simbolica despre taiarea pelusinei comune, vitalisate, carea impreuna dualismulu Changului (esangó?) ungurescu si alu Eng-ului austriac? Conclusiunea, ca gemenii vreu se se supuna operatiunei in Paris, e forte suspicioasa si mai ca insinuă ceva.

„Ata'a la tota intemplarea nu e fara temeu ca fric'a fratiloru din Siam e mare, cugetandu la pericolul ce-i amenintia, daca ore care din ei se betegesee. Pentru ca convietinirea acésta totu mai poté stă, ba inca s'a admiratu, ca unu jocu neprincipiu alu naturei, si s'a potutu areti pentru bani. Omulu comunu nici placerele convietiuirei acesteia nu si le pote inchipui, dar indoilele se resipescu privindu la cei 18 copii ai acestei duple familie caroline. Inse spre ce neci gemenii din Siam n'ar avé voia séu placere, este morirea impreuna si ce si mai inspaimentatoru — casulu nu imposibil ci probabilu, ca unulu va fi silitu a portá cu sine corpulu mortu alu celuia laltu, candu apoi ar fi pré tardu cugetul, ca pelusina trebue taiata.“

D. Csernatony merita lauda pentru a-cesta splicatiune data dualismului, caci este in-

teresantu si intelege chiar cumca acestu jocu alu naturei nu se pote precepe.

— (Deákistii intorcu bitus'a.) Daca nemtii sunt nemultiamiti cu stangaci liberali unguresci pentru ca cochetéza cu elemintele nemtiesci, apoi contra deákistiloru n'au se se planga defelu, pentru ca acestea sunt mai nemti de catu nemtii. De unde alta data deákistii astau ca pretensiunile cehiloru potu se aiba ceva temei, astadi s'au intorsu si-i batjocorese pre cehi precum nu i-ai mai batjocorit nemtii. Ieri inca gura dulce, astadi: resignti-i! In adeveru organulu cehiloru „Correspondenz“ afirmase de unadi ca ungurii lucra la Viena pentru a mediocri satisfacerea pretensiunilor naționali din Cislaitania temenduse ca nu cumva aceste pretensiuni se ajunga a sparge dualismulu, dar atins'a affirmatiune si-perde valórea in fati'a respicariloru apriate ce le face organulu principale deákistu „Pest Napló“, dicendu intre altele:

„Cehii sunt de o multime de ani instrumente gata ale reactiunei, acum se incercu a tulburá impacarea cochetandu cu Russi'a, cu alu careia ajutoriu spéra a se unu intr'o națiune noua de cultura.“ Intr'altu locu apoi era urmatóriele: „Mare amagire ar fi a crede ca cehulu pôrta lupta naționala, cehulu pôrta numai lupta anti-nemtieșca si cu ori ce pretiu toti cu mieu cu mare sunt gata a se rusifică. Astfelu de sementam nici de catu nu pote dă garantia poternica viitorului seu si nu pote contă ca va fi primita ca faptu calitativ in combinatorie politica. Cehulu nu e faptu politicu. Cehulu nu e națiune ci e numai națiunalitate, si ca atare e de considerat si nu in politic'a statului... O dieta pentru o națiune e prè patienu, era pentru o națiunalitate prè multu.“ Se vede de aci ce doru mare au deákistii ca se invete nemtii fatia cu cehii si folosescu si limbagiulu si terminolog'a ce o folosescu ungurii fatia cu națiunalitatile nemtii.

— (Afacerile urginti ale dietei si caus'a Transilvaniei.) C. Tisza aréta in „Hazánk“, cari sunt afacerile urginti ale dietei: caus'a Transilvaniei, caus'a națiunalitatilor, relatiunile urbariali si alte remasitie feudalistice, organizarea municipioru, realisarea egalitatii confesiunale prochiamate inca la 1848. D.Sa recunosc cumca in caus'a națiunalitatilor diet'a si-a calcat parol'a sa de onore caci de multu si de multe ori a promis multamirea națiunalitatilor si totu nu e nemica, recunosc ca prin asemenea procedura se perde increderea in promisiunile corpului legelektivu, inse — ca e punga ca e téca si cele latte, nu merita se ne ocupam de cuvintele dsale, li cunoscem valórea morală.

deverului. Insemnatu-ve, dragii mei, cuvintele acestea, si le paditi, si darurile certitudinii nu voru mai paresi in veci! —

Astfelui vorbi bunul parinte, si scotindu din desagi mai multe bucati de pasca si din sinulu seu óuale rosie ce le-a fostu primitu de merinde, le adause la cele latte bucate de pe mésa si ospetara cu totii dempreuna. Bucuria si voiosu nu se farsi pana enta diori de di, candu apoi se pusera si atipira inganati de visurile cele mai dulci.

A dôna di desceptandu-se vacariulu se pregati se mérge la biserica, spre a multiam si acolo lui d'dieu pentru nemarginita-i bunetate la care l'a facutu partasju. Inse éta ca se trediesce in casa-i cu chelariul, ce vine ca se se inscintiedie, ori de-a sositu tovarasiul seu, séu bâ.

Ah! Bine-ai venit vecine, dice chelariul imbracatu in haine boerescu, si avendu in mana unu ciubucu lungu casí cum, draga domne, ar fi elu boeriulu.

Bine am gasit — respunde vacariulu dupa datin'a sa serioasa si deschisa.

Cum ti-a amblatu crangula frate? — urmeaza chelariul sucindu-si mustetiele. —

Vacariulu: Bine, marire celui de sus, ca reale nu m'a lasatu se Peru:

Chelariul: Cum asiá? Ai datu peste unu norocu ceva?

Vacariulu: Bâ nu, frate! N'am datu peste norocu, ci peste dreptate. Caci remanendu, dupa cum sesi, Vineri sé'a la podu, me departau ceva pe tiermului riului la vale, si me rogai lui D'dieu ca se-mi ajute. Si mi-a trimis D'dieu dreptatea sa, carea mi-a daruitu acesti desagi cu bani, dicendumi, ca se urmedi si de aci nainte pe calea dreptatii, virtutii, si a-

Totu „Házánk“, sub titlulu „Uniune“ arăta că starea Transilvaniei e mai trista decât veri candu, ceea ce romanii sciu si spunu le repetite ori. Acolo se nascu pronunciaminte, si tienu adunari secrete — dice ungurulu — totabilii reactiunei cerecetea principalele vine, dieța Transilvană a fostu o parodia de compatititu a constitutiunalismului etc. A uitatu inscă compatriotulu nostru se nă spusă ce pote se fă dieța Pestana pentru Transilvană? unde sunt adunarile secrete? de ce numesc pe romani reactiunari desi ungurii sunt cei aleverati reactiunari? — Dieța den Pestana nu si pote bate jocu de eea din Sibii foră se nu ni aduca a minte proverbiul: „Dracu și dice porumbea, da e mai negru de catu ea“.

— (Unguri se nu se temă de puscăzii nemtiesci) asiè li spune publicistulu nămătiu Dr. Friese în „Pester Lloyd“, incercandu se demustre că tendintele nemtiesci de unitate națională, pana ce sura naționale, si nu dinastice, liberale si nu cesarice, nă amenintau naționalitatea si libertatea ungură. Aceste tendintie, acu renascente, sunt naționale si liberale, de aceea neîmpăcabile cu miscările dinastice si cesarice, precări Friese le consideră de neamice si nemitoru austriaci si ungurilor. De va succede Prusici — dice Friese — a prusifică Germania de sudu, Austria va trebuu s' o respingă si Ungaria va trebuu se intre in batalia daca are interesu — precum nimene se indoiesce — a sustinut Austria. — Rogămu pe bunul cetitoriu se-si însemne aceste pareri. (dămu cu socotă) inspirate că pre semnele vom intimpina repetindu-se de multe laturi dualistice.

— (Dacoromania) e titlulu unui articlu minunat, ce-lu publică „Századunk“ si din care reproducemu urmatörile: „Romani impreuna cu cele latte naționalitati ale Ungariei fórmă si compunu o națiune politica. Casă cele latte naționalitati asiè si romani potu folosi in deplina libertate esistintă (?!) loru națională; proiectul casei reprezentative demuestra faptul acesta destulu de evidinte (unde e proiectul acesta, că neci Tisza nu scie de elu?) Nimene nu-i impiedeca in liberă eserciare a limbei, religiunii si datinelor romane, si tocmai asiā influența despuseiunile regimului casă ungurii. Ce mai vreau, spre ce năsușești fantasti romani? A avé statu propriu? Astă e alta întrebare. Se punem casulu, că nu departe in viitoru, erumpendu confusinea, o potere a coaliunii de nordu, pentru d'a tienă in freu, ar inarmă poporul român si sprinindu-lu cu trupele sale proprie,iar ajută a cuprindă Transilvană si Ungaria pana la Tisa si facându omale, naturală desprică, sar asediă d. e. in Blasius regale Carolu I. și alta demnitate romana. Ore pana candu ar

pote se se sustiena si ce sistema gubernamentală ar avé statul acelă, in carele e inteligintă si avea la apesati, adeca la unguri? Cum ar poté regimulu centralu sustine legatură in ambele parti a tierii despartite de muntii gigantici atunci candu luptele guerile continue ar nepaciu drumurile, orasiele si satele? Său dōra ar remană armă străina in tiéra pentru a scăti pe stranepotii vechilor romani? Inse atunci ar fi Dacoromania unu statu valsalu si apoi ar remană ţără pentru totu de ună armă străina in tiéra? Apoi care elementu ar portă regimulu? Pentru că vedem catu e de mica proporție intelectualitate romane. In fine suăcesc romanolor dicendu, că e mai bine se romana cu ungurulu si a portă grige de cultivarea poporului etc.

Dar se facem unu seurtu responsu la fantasiele lui „Századunk“. Se presupunem, ceea ce nu concedem, că romani si-ar creă o autoritate politică la Blasius dar avea si intelectualitatea ungurăcea i-ar infesta. Ţără romani nă poté face, ceea ce au facutu si alte state, se arunce contributiunile necesare (in forma de imprumutu de statu foră interese) pe clasele avute fiindu că cele serace nu mai au de unde plati. Pentru intelectualitatea ungurăcea, (inferiora celei romanesce in multe privinție) ajunge o buna lege scutitoră contra intrigelor ce le facu emigrantii, buna ţără cum era legea conventului francescu. Apoi fostii iobagi dōra vor fi mai avendu si unele pretensiuni contra aristocratilor pentru că li-au slugit acistoră pră multu foră de plata etc. etc. Dar relatiunile urbariali, regalele etc. etc.? Asiè s'ar aduce tōte in rondu celu mai bunu, totu cu dreptatea, luandu a mana ori care codice din Europa cultă, numai nu legile unguresei. Daca unguri ar face guerile, s'ar veni patru romani pe ună unguru, secuui ar fi multiamiti cu noi in relatiunile de posesiune. Dar las' că intre asemenea cercușantie nu i-ar veni ungurului doru de guerila neci se-lu tieni totu cu lapte dulce cu colacu.

Fiindu apoi că după tōte huerurile de ceva valoare se platesc contributiune, era in ochii ungurilor titlele conte, baronu etc. au valoare multă, dă antaietate la presedintia fehișelor societăți, deci s'ar introduce o contributiune de title, precum convine unui statu romanescu democraticu, cu atată mai vertosu că acesta ar fi dreptu responsu la faptele statului aristocraticu de mai nainte.

Fiindu că unguri au multă ambisiune si toti dorescu a fi conti si baroni, unu statu romanescu li-ar poté satisface ambisiunei danu-le diplome de conti, baroni etc., dar astfelu ca d. e. o diploma de conte se coste 900 fl, ună de baronu 800 fl. sel. Unguri, catu sunt de ambitiosi, si-ar vinde casa si mosia ca se

cumpere title, si asiè ar dă banii statului romanescu.

Ce dici dle de la „Századunk“? Cuiu cu cuiu! Daca vorbiai seriosu, ai fi capetatu responsu seriosu.

Temisióra 5 sept. 1868.

(Adunarea generală a Alumneului naționalu romanu de aici) se intrună joi in 3 ale curintei in Temisióra.

Despre decursulu ei, precum si despre rezultatele aretate din partea fostului comitetu nu se poate reporta de catu bine. Acestu institutu naționalu promite a dă națunei unu ajutoriu poteriu contra suferintelor ei. Daca ar mai fi ceva de dorit, este acea ca se fie sprijinitu din partea tuturor romanolor si amicilor culturii si prosperitatii, caci spiritul timpului inca pretinde acăsta de la cei ce-lu respira.

Ocupandu-me in specialu de acăsta adunare, am se reportu urmatörile:

Siedintă s'ă tienutu in localitatile spațiose ale pră on. dnu protopopu Meletiu Dreghiciu, din cauza că sală teatrală era ocupată de artistii ce se preparau pentru producerile loru. Publiculu, respective membrei se adunaseră in numeru frumosu, cu tōte că este timpulu lucrului, spre parerea noastră de reu observaramu că vecinii nostri — din Aradu si din Logosiu d. e. — incearcă pră multa detoria supra dumelor, fiindu că noi pururea-i ceretăm era dumelor pe noi neci odata!

De presedinte avuramu pe d. dr. Ale sandru Mocioni, ca membru substitutoriu al ilustrei familie de acestu nume. Siedintă o deschise la 6r'a 10 n. d. m. prin o cuventare frumosă in care cere „sprinuirea adunarii in portarea acestei sarcini onorifice.“ Denumesec pe basea statutelor pre dd. Paulu Rotariu si Georgiu Ardeleanu de notari ai adunarii generale si apoi se incepe ordinea dilei.

Pră on. dnu protopopu si presedinte alu comitetului Mel. Dreghiciu asterne adunarii raportu despre agendele comitetului din anul trecutu, rezultatul este atatu de imbucuratoriu in catu presentii crumpu a ură „se traescă“. Dupa acăsta depune mandatulu in numele intregului comitetu si se procede la alegere nouă. S'a alesu comitetul nou din membrii armatori: Meletiu Dreghiciu presedinte, Atanasiu Ratiu nobile de Caransebesiu vice presedinte, Paulu Rotariu notariu, Georgiu Craciunescu cassariu, Trifone Giana controlorul membrui: Petru Cernea, Stefanu Adamu, Alessandru Bacu, Traianu Lungu, Pavelu Alessandru, Stefanu Ioanoviciu, Petru Popoviciu si on. preotii: Petru Anca, Paulu Labasianu,

Nicolae Adamoviciu si Vincentiu Adamu. Dupa acăsta alegeră se pune la desbatere preliminariul pe anul venitoriu si se primesc cu putenia modificatiune. — S'a mai alesu inca o comisiune din 3 membri pentru revederea soctelor, ce sciu că le vor publica la alte ocașii.

Merita a fi laudata ideia salutară a dñi adv. St. Adamu: cumea in biserică se cerculeze si unu tasu (discu) anumit upe sămă alumnei lui, — carea se primă cu placere generală din partea adunarii. Indata după primirea ei se si impartira atari tasuri, ele părtă inscrierea: „Alumne“ procurate anume cu spesele dñi pro punatoriu; e de dorit ca si ceia lătit dñi preoti la cari nu li se ajunseră, se-si procure de acestea.

In fine ne mai fiindu alte obiecte de desbatutu, dlu presedinte incheia siedintă.

Mai amintesc că din il. familia Mocioni ne-a onorat si dlu dr. Eugeniu Mocioni.

De pe valea Prutului (Bucovina) in 5 septembrie 1868.

(Desmoscenirea naționalității romane.) In 1861 se constatare, cumea pana atunci trecuse in mană strainilor, parte prin cumpăratura parte prin casatoria, ici colă, si prin inselatiune, a treia parte din pamentul ce-lu posieduseră romani aici in tiéra. De atunci si pana astazi desnaționalisarea pamentului romanu a năntat rapede, mai alesu prin intrevenirea fămetei din 1865. Progresul acesta se face invederatu in satele, ce sunt locuite si de suabi. Acolo posiedu suabii locurile de frunte, adeca vătră satului si siesurile, pe candu romani sunt aruncati cu bordeie cutotu in ripe si vertopuri. Ovreul e inca mai tare de catu suabul intru a ni desmoscenă naționalitatea. Dovăda ni sunt comunele: Dăbă, Igesci si Stanesci de pre Ceremosiu. In satele aceleia gădani au formatu lanuri intregi din plementurile razeșilor romani, cari au ajunsu sapa de lemn. Ce ne intristădă mai verte si impregnirarea că chiar si boerii contribu la perderea acăsta, cu tōte că ei sunt deosebiti, s'ar cadă se intelégă mai antaiu însemnatul ei. Mosi mari si frumos de ale boerilor romani se gasesc astazi in manele gădani, poleciilor si armenilor. Mosi a pră frumos de boerului J. d. e., se asta astazi in posesia arménului poleciu V. pe mosi a Dr. se desfă astazi gădani A. De totu tristu stă lucru cu pamenturile romane prin orasie. Acolo susorii romani desparu ca năua de sora, in Sirete d. e. de strată Talpalarilor si Gorasenilor nu mai e neci pomenire acumă.

Dar elementul romanu sufere azi in

Chielariulu, ingalbinesce la fată, si-perde aerulu celu sumeti, si se rusină de vediindu-se pe sine imbracatu boeresc, éra din lăfă sa ne mai avendu neci unu cruceriu in pusunariu. Elu incremenise privindu la vacariulu, carele, ce e dreptu, cră imbracatu inca cu vestimentele sale celeste, naturale, desprică, sar asediă d. e. in Blasius regale Carolu I. și alta demnitate romana. Ore pana candu ar

Deci o apucău de la podu la vale tienendum de malul riului, si aftău intr'o departare de mai multe sute de pasi o radicatura de dembu, in verfulu careia este o luntre restaurata cu găsă in josu si priponita printre anumitori infișu in pamentu. Eu spusei rogația de sănătate, me versi sub luntre si me culcajui cu cugetulu la Domnul si la casasii mei. Inse candu cucoșii de prin satele invecinate vestira mediulu noptii, se adunara pe dembulu acelă o căta de duhuri necurate, cari intre tunete si fulgere diavolesei vorbira despre multe fapte afurisite, pornite asupra omenirii, ca s'ademanescă la tōte foradelegile, si s'ar depare de calea dreptatii, carea duce la nemorire. Astfelu au vorbitu si despre doi frati din satulu, unde se asta stepanulu, la care am slugit noi. Duhurile cele necurate adeca s'au fostu suau, si se nasca ucidere de mōrte intre doi frati. Eu inse audindu acăsta, me desceptau desu demanția si plecau inderetu acolo, de unde am fostu venit; si descoverindu frati loru scopurile satanesci, am impiedecatu omorul, am mantuitu unu sufletu din gură iadului, si dreptatea dñeasca mi-a resplatit fapta cu banii ce i-a vedutu.

Chielariulu: Dara nu scăi, pretine, ori de se aduna totdeună pe la mediu de nopte acolo duhurile aceleia?

Vacariulu: Despre acăsta nu-ti potuspu ne a nume.

Chielariulu: Apoi ti multimescu frate pentru impartasirea acăsta, si remani sanatosu. Eu nu intru in beserica, ci me intoreu a casa, fiindu că voi chiar astazi se me ducu acolo, unde spuni că vedusi duhurile aceleia. Pote că mi-a dă Domnul si mie ceva.

Vacariulu intra deči in beserica, éra

chielariulu plăca iute a casa, si ie merinde si se pornește de-a dreptulu catra acelu podu multu vestit. Densulu ajunse inca nainte de apusulu dilei la loculu otarită, astă dembulu si luntrea pomenita toma asiā, precum i-a deservis o vacariulu. Se prembă pe malul riului in cōc si in colo pana ce inoptase binisioru, si apoi se veri si densulu, după legea vacariului, sub luntre, cugetandu la multimea de bani, ce-i sbură pe de naintea ochilor, si ce societă că-i va primi si elu din mană dreptatii. Dara vai de amagirea lui! — Cum sosi mediulu noptii, sosira si duhurile întunericului, cari incepura a urlă, a poenii si a scaperă, desceputandu frica si groza, in nefericitul chielariu de sub luntre. — Linisindu-se larmă si vulturul infioratoriu, éta că întrăba capitanul duhurilor pe slugile sale, ori de si-au implinitu fie carele detorintă, pentru ca se-si primescă de la elu resplașa cuvenita. Unii i spunu că dă, altii dicu că bă. — In urma întrăba Sătană: ce s'a intemplat cu cei doi frati ce se certau pentru comoră parintescă? omorită sau unul pre altulu, său bă?

Ba nu! response unu diavolu dintre cei trei, caroră li-a fostu incredintiatu satană fapta omorului fratiesc. — Nu căci pre candu eram mai, mai se-i inclesitam la luptă de mōrte, se ivi unu barbatu strainu, si acelă li-a descoverit tōta taină si scopulu nostru, si pentru aceea n'am potutu isbuti nemica; căci comoră li s'a descoverit, banii s'au impartit, si frati s'au impacatu.

Cum s'a potutu intemplă ună ca acăsta? rencesc satană cu glasu infuriat — Én cauzati pe aici cu deamenuntulu. Nu se asta vre unu omu, carele ni asculta secretele si le imprăscă prin lume?

La cuvintele acestea se dau ou totul la cercetatulu locului din firu in péră. Éta că unu diavolu restóră luntrea, si lăsa înlemnitu de frica pe peccatosulu chielariu. Apucăti-lu la munca copii — striga capitanul satană — dara nu-l ucideci cu totulu, că se mai traescă, si se păta spune si altoră pedepsă, cu care-i resplătimu noi pe accia ce cutăza a se apropiă de noi, si a desveli planurile noastre.

Diavolii ni ti-lu apucări mei frate, la ronda, si ni ti-lu incepura a muncă: Unii lu croiau cu sbiciuri de focu, altii lu sghierau cu ghierile loru cele lungi si veninose, altii lăruncău in aeru de unde cadea astfelu de se cutremură pamentul sub densulu. In modulu acesta lu muncira, pana ce cantara cocosii de a dōa óra, candu apoi desparura satanale a furisite, éra chielariulu remasă lungită pe malu. Sufletul lui de abia se mai sbatea in elu, glasul i amutise, gură i se strimbase, éra trupul si se faceuse venetă cu panură de macelaturile infrosciate. In starea acăsta vrednică de compatimire lăsara a dōa din nescă pescari, ce imblă de-alungul riului. Dara nescindu cine este, lu pusera in luntrea, ce li stă de indemana si-lu dusera la vameșulu podului. Aceasta cunoștește bine, cine e si de unde e, lu trimise la satul seu, unde in scurtu timp mori sfasiat, de durerile cele mai cumplite.

Astfelu resplătesce dreptatea celor a co-vietuiesc după legile ei; si astfelu ii pedepsesc densă peccătoare calca in picioare!

V. Bumbacu.

